

Rejsebeskrivelse skrevet af Inger Lise, gast hos os

Rejsebeskrivelse nr. 4 fra d. 19. februar til d.13. marts skrevet af Inger Lise.

Da vi sejlede ud fra Las Perlas, havde vi 7 dage til at sejle til Galapagos, for vi måtte ikke ankomme før d. 26. februar. Der er mange formaliteter forbundet med Galapagos, og man "bestiller tid" til sit ophold der. Desuden er det dyrt og man vælger mellem et par kategorier af ophold. Vi valgte 30 dage. Det er rigeligt, men vi var alle enige om, at når vi nu var på Galapagos, ville vi også have tiden til at se alt det vi gerne ville se!

Vi startede ud i meget lidt vind og fik virkelig en stille tur på Stillehavet. Vi brugte de 7 dages sejlads til at gennemprøve vores vagtordninger med opsyn og madlavning. Det gik rigtig fint, og vi havde nogle meget fredelige dage.

Der var ikke meget dyreliv på havet. Faktisk hver dag så vi en flok delfiner, der var enkelte havskildpadder og nogle fugle. Ole og jeg så 2 hvaler en formiddag, men de dukkede kun op en gang!

Nætterne var flotte med morild i vandet, flotte solnedgange og masser af stjerner på himlen.

Amalie prøvede at fiske. Der var bid en dag af en stor flot sølvmakrel, som desværre smuttede af krogen, men senere havde hun mere held og fangede 2 fine små tunfisk, som vi fik til et lækkert aftensmåltid.

Mandag d. 25. februar kl. ca. 16.30 (Equador tid) krydsede vi så Ækvator. Vi stod parat med kameraer for at fotografere skærmen, og bagefter hoppede vi alle efter tur i vandet, som var varmt og blåt. Så vi har badet på Ækvator!! Lige på strengen!! Bagefter fejrede vi det med en øl og et stykke hjemmebagt kage. Jeg prøvede at give de nybagte sydhavssejlere navne, og vi havde en hyggelig og fornøjelig stund.

Tirsdag d. 26. februar ankom vi så til øen Isla San Christóbal, og her blev vi budt velkommen af prustende søløver. Skønt! Derefter gik resten af dagen med besøg af havnemyndighederne. Der dukkede 10 personer op som repræsenterede politi, immigration, læge, miljø og andet. Mylder og forvirring, men vi fik godkendt båden og det hele, og så havde vi dagene foran os.

De næste dage gik med forskellige aktiviteter. Ole og jeg startede med et "Interpretation Centre" i fine omgivelser og med meget velvalgte udstillinger og oplysninger om natur, historie og dyreliv på øerne. De andre ordnede wi-fi, så vi alle kunne kommunikere med vores familier og venner og fortælle, hvor vi nu var.

Kjeld og Ulla besøgte deres australske venner på en af ARCens både og de spiste aftensmad sammen på restaurant, så det gjorde vi andre også.

Derefter gik dagene med forskellige ture. Vi havde først en travetur østover til en dejlig badestrand, hvor vi så leguaner, flere blåfodede suler og fregatfugle, hvoraf en havde rød halspose.

En af de næste dage havde vi booket en tur med en lille udflugtsbåd 360 grader rundt om øen. Vi så en enorm stor flok delfiner undervejs, og vi rundede nordkysten ved Punta Pitt, som er et meget spektakulært forbjerg med en kløft. De fleste var ude at snorkle forskellige steder, Ole og jeg badede på nogle vidunderlige hvide strande, og vi kom også til en rigtig typisk skildpaddestrand. Vi så de sjove "traktordækspor" af skildpadderne, men det var ikke lige tid til æglægning nu. Flot sted.

Vi har set et hav af dyr på denne første ø. Suler og pelikaner flyver rundt om båden, og søløverne fylder hele havnebugten. De har en vældig hang til at ville sove på bådenes agterdæk om natten, og vi fik også besøg på vores båd! På havnen myldrer de. De leger i vandet, sover på bænkene og fylder op, når man kommer med sin water-taxi. Men sjove er de jo.

Skildpadderne er et stort emne på øerne, og vi har besøgt et par hjem for skildpadder undervejs. Her på Galapagos har de så mange fjender, at ingen unger klarer sig selv. De bliver alle hjulpet på vej.

Selve byen er mellemstor med vældigt leben i gaderne og på havnefronten med turistbutikkerne. Vi har spist på forskellige restauranter og har ikke betalt de store beløb for god, lokalpræget mad.

Der er et meget udmærket system med water-taxi som koster 1 dollar pr person hver gang. Det benytter alle, for søløverne i havnen er så påtrængende, at man kan risikere, de springer op i dinghyer og måske kæntrer dem.

Vi har spist kæmpe doughnuts hos en bager med skiltet på døren: Abierto, si hay pan (åben, hvis der er brød!), vi har også prøvet den lokale is, som er knust is med farvet væske over - i alle farver. Det ser rædsomt ud - det er det også, men det læsker faktisk

Vi har været glade for besøget på San Christobál i byen Baquenzo Moreno.

D. 4. marts ankom vi til den næste ø vi ville besøge, Isla Isabela. Vi sejlede om natten og ankom i regn og regndis.

Vi brugte alligevel formiddagen på en lille tur i land, og det klarede også op og blev meget varmt. Vi blev mødt af en masse leguaner, som var alle vegne ved havnen og på træbroerne ind i mangroven. Her gik vi en fin tur hvor vi så en masse smukke flamingoer og andre fugle. Tilbage i havnen så vi en pingvin. Dem så vi iøvrigt mange af senere, hvor de svømmede rundt om vores båd, og Amalie var ude at snorkle med dem.

Byen, Puerto Villamil, er meget hyggelig med en masse lokale restauranter på strandsiden og veje med sand i selve byen. Man er dog i gang med at lave en fin stenbelægning i gaderne, og der er masser af nybyggerier i yderkvartererne.

Byen har en lille kirke med et meget lokalt præg i form af en altertavle med lokale motiver. Der var åbent hver dag hele dagen. Byen er præget af, at man lever af turismen. Der arrangeres ture rundt til seværdighederne, og de ture kan købes i masser af butikker som reklamerer med det. Det præger selvfølgelig byen, og der er da også rigtig mange turister. Men vi synes, der var langt hyggeligere her på Isabela end på San Christóbal.

Vi deltog i en meget fin vulkantur til Volcán Sierra Negra, hvor vi kørte i taxa op ad en vulkan og derefter gik det sidste stykke ud i lavaen. Der har været udbrud sidste år, og det sidste stykke har været lukket, men er nu åbent. Det var en meget flot tur, som startede oppe i skyerne, men hvor skyerne lettede og der blev flotte udsigter og meget varmt.

Kjeld og Ulla og Amalie var på en meget flot snorkletur, hvor de fik set alle mulige fisk og havdyr som har specialiteter her på Galapagos, og de var helt "høje" da de kom hjem.

Ole og jeg lejede en cykel og kørte ud og så "tårernes mur", som er et levn fra tiden 1946-59, hvor amerikanerne styrede Galapagos og brugte øen til at komme af med straffefanger. Denne mur blev lavet som straffemetode til dem der ikke arbejdede hurtigt nok osv. Den står stor og bred lavet af store sten midt ude i regnskoven, helt umotiveret og uden noget formål. Der er et mindeskrift i den forbindelse.

Vi har haft en vældig sjov om aftenen af at tænde undervandslysene på båden. Det holder en masse fisk til. Især har vi haft besøg af Galapagoshajer og sorttippet revhaj. Også pingviner og så selvfølgelig pelikaner.

Amalie har været utroligt interesseret i alle de spændende dyr, der findes her, og vi andre har nydt godt af det. Vi har virkelig fået set en masse fugle, insekter, skildpadder, leguaner som kun kan ses her. Det synes vi, er fantastisk.

Vi blev 5 dage på Isabela, og derefter sejlede vi tilbage til Santa Cruz som vi havde sprunget over i første omgang. Det er nemlig herfra vi kan udklarere. Det er så en helt anden ø igen. Her ligger den største by på øerne, og den føles virkelig stor. Her er mange mennesker, store brede gader med mylder, her er et hav af turistbutikker og restauranter og også mange almindelige butikker. Vi startede med at gå på indkøb. Vi skal nu have forsyningerne fyldt helt op, og der skal være optimalt med diesel.

Vi besøgte det store officielle Darwin-center, hvorfra al forskning og alle tiltag til naturbeskyttelse udgår. Det var interessant og flot. Der var en del landskildpadder, som gik i et naturligt område, men med beskyttelse. De har nogle enormt lange halse og store skjold, der hvælver sig højt fortil. De spiser nemlig grene og blade af træer og buske og skal kunne nå op til dem. Naturen tilretter sig og den bedst egnede overlever (Darwin).

Vi har nu gjort rent i båden og i løbet af nogle dage tager vi afsted på den lange tur ud i Stillehavet på vej mod Fransk Polynesien.